

*Василь ГРЕЩУК,
Валентина ГРЕЩУК*

ФРАНКОЗНАВЧА ПРОБЛЕМАТИКА В НАУКОВІЙ СПАДЩИНІ ІВАНА КОВАЛИКА

У статті висвітлено франкознавчу проблематику в науковій спадщині Івана Ковалика. Проаналізовано погляди Івана Франка на питання загального і українського мовознавства, охарактеризовано Франкову візію методів наукового пізнання та наукознавства. Учений подав взірці лінгвостилістичного та текстологічного аналізів Франкових художніх текстів, розробив наукові засади створення Словника мови поетичних творів Івана Франка, опублікував (у співавторстві) його пробний зошит та словопоказчик поетичних творів письменника.

***Ключові слова:** Іван Ковалик, Іван Франко, словник мови поетичних творів, лексикографічне опрацювання лексики, лінгвостилістичний аналіз, текстологічний аналіз.*

Постановка проблеми. У науковому доробку Івана Ковалика помітне місце посідає франкознавство. Вчений одним із перших франкознавців звертає увагу на наукову лінгвістичну проблематику у працях Івана Франка. А вона, як виявилось, була доволі різноаспектною й глибокою за змістовим наповненням.

У науковій і науково-популярній спадщині Івана Франка Іван Ковалик віднайшов чимало думок, міркувань, спостережень, аналітичних роздумів щодо багатьох проблемних питань усіх основних розділів мовознавчої науки. «Із проблематичних питань загального мовознавства, – писав він, – Івана Франка цікавили такі основні питання: походження людської мови, розвиток та функція мови, усна і писемна мова, мова і мислення, значення, значення мови для розвитку мислення і пам'яті, вияв антропоморфізму в семантичній структурі мови тощо» [1, 431].

Погляди Івана Франка на зазначені питання розглянуто з опертям на ґрунтовний аналіз його праць, у яких заторкується відповідна проблематика. Для переконливості висловлених положень учений часто цитує самого Івана Франка.

Як дослідив Іван Ковалик, у колі наукових зацікавлень Івана Франка були різні аспекти вивчення української мови, зокрема становлення і розвиток но-

вої української літературної мови та її стилів, визначення граматики і методу її вивчення, роль письменників у розбудові літературної мови, індивідуальне забарвлення мови українських письменників, творення наукової термінології, окремі питання фонетики й фонології української мови, правописні питання, взаємодія загальнонаціональної і літературної мови і територіальних діалектів. Кожне питання розвитку й функціонування української мови в науковій спадщині Івана Франка вчений висвітлює, покликаючись безпосередньо на висловлювання самого Каменяря.

Виклад основного матеріалу. Іван Ковалик чи не вперше ґрунтовно розглянув погляди Івана Франка на логіку наукового пізнання. Звернутись до цієї проблематики вченого спонукали вага і методологічна цінність напрацьовань нашого мислителя в ділянці логіки науки для сучасності. Характерною особливістю цих студій стало опрацювання Іваном Коваликом загальнотеоретичних питань логіки науки як наукової дисципліни на тлі яких проаналізовані питання логіки наукового пізнання в працях Івана Франка.

У статті «Спостереження над логікою науки в працях Івана Франка» Іван Ковалик підкреслив, що бурхливий розвиток наукових знань вимагає раціоналізації наукового пізнання і постійного вдосконалення методології і логіки науки, яку визначають низкою більш менш синонімічних словосполучень, зокрема логіка наукового дослідження, логіка наукового пізнання, логіка наукового мислення, логіка наукового аналізу, логіка наукових знань, логіка процесу наукового мислення, логіка процесу наукового дослідження, логіка процесу наукового пізнання, логіка культури наукового мислення (пізнання, дослідження), логіка теорії науки, логіка наукових теорій, логіка наукової творчості (діяльності), теорія науки, теорія наукових знань, філософія науки, наука наук тощо, однак найбільш відповідним є термін *логіка науки*, оскільки «він короткий, змістовний і при цьому виражає суть і природу цієї галузі науки наук (теорії науки)» [2, 442].

Науку вчений розглядає як особливу форму суспільної свідомості, що є основним видом пізнання дійсності і яка репрезентує систему знань про закономірності розвитку природи й суспільства. До складу науки входять предмет науки; теорії та гіпотези; методи; факти науки. Наука про форми і закони мислення становить предмет логіки. «Логіка науки, – підсумовував Іван Ковалик, – вивчає логічну будову наукового пізнання, форми і закони наукового мислення та способи одержання нових свіжих знань: вона висвітлює закони розвитку науки, закони формування наукового мислення, принципи наукових знань. Предметом логіки науки є структура науки, тобто сукупність елементів (наукових понять, гіпотез, теорій, проблем тощо), їх взаємозв'язки та їх місце і роль у системі наукових знань» [Там само, 445]. Опираючись на таке потрактування логіки науки, Іван Ковалик детально аналізує питання логіки наукового пізнання в працях Івана Франка і доходить переконливого висновку про широту й багатогранність зазначеної проблематики, що охоплює майже всі питання, що входять у ділянку логіки науки. «Великий мислитель, практик і теоретик нау-

ки, – підкреслив Іван Ковалик, – дав визначення поняття науки, вказав на єдність наукового пізнання, визначив мету і накреслив його завдання, виклав деякі принципи наукового аналізу, виявив методологічні основи справжньої науки висвітлив зв'язок науки з життям, показав взаємозв'язок теорії з практикою та, що найголовніше, відзначив досягнення «логіки наукового аналізу» [Там само, 445].

Окрему наукову розвідку Іван Ковалик присвятив методам наукового пізнання та прийомам популяризації наукових знань серед народу в працях Івана Франка. Дослідник підкреслив, що наш корифей науки вважав діалектичний метод методологічною основою наукового пізнання, а його вихідною основою – наукову обсервацію (досвід). «Учений визнавав уся систему засобів і прийомів наукового пізнання, яка охоплює всю пізнавальну сферу чуттєвого споглядання та логічного наукового мислення і спирається на аналіз і синтез, індукцію і дедукцію», – підсумовував Іван Ковалик [3, 453]. Іван Ковалик спостеріг, що Іван Франко в питанні популяризації наукових знань виходив із того, що «розповсюджуючи наукові знання серед народу, треба говорити всю найновішу наукову правду про життя і природу, викладати її систематично, ясно, докладно, зв'язано й зрозуміло, живою мовою, в легкій і доступній формі» [Там само, 454].

Студії Івана Ковалика в ділянці поглядів Івана Франка на логіку наукового пізнання та його методів спонукали дослідника до розширення об'єкта дослідження, наслідком чого стала поява спеціальної ґрунтовної розвідки про питання наукознавства у працях Івана Франка. На час написання статті Іваном Коваликом наукознавство як комплексна наука, як наука про науку щойно формувалася й викристалізовувалась. Іван Ковалик підмітив, що «багатогранна і плідотворна наукова діяльність в різних галузях наукових знань (літературознавство, критика, історія, етнографія, фольклористика, соціологія, економія, мовознавство, музикологія, педагогіка, текстологія, юриспруденція...) наштовхували Франка на спеціальне висвітлення низки питань, що входять у сферу проблематики науки про науку, тобто наукознавство» [4, 455]. Дослідник виявив, що Іван Франко висвітлював основні питання наукознавства, а багато думок про науку суголосні сучасним положенням теорії наукознавства. На переконання Івана Ковалика, Іван Франко «дав нам визначення поняття справжньої науки, охарактеризував її основні властивості, подав класифікацію наук, указав на методологічні основи наукових знань і висвітлив питання логіки, соціології, економіки та історії науки» [4, 459].

У низці студій Івана Ковалика розглянуто питання лінгвостилістики та текстології художніх текстів Івана Франка. У статті «Типологічна лінгвостилістична інтерпретація ліричного героя «Каменярів» І. Франка вчений висвітлює деякі теоретичні питання природи ліричного героя, передовсім образне словесне вираження ліричного героя, якого інтерпретує як образ поета в ліриці. Ліричний герой, – підкреслив Іван Ковалик, – не емпіричний факт, а його естетичне відображення, художнє інобуття авторського «я» [5, 466]. Для лі-

ричного твору характерним є відсутність назви героя, його «безіменність». Єдиним засобом вираження ліричного героя є займенники, безіменне я, ліричне інкогніто, тому для типологічної лінгвостилістичної інтерпретації ліричного героя «Каменярів» Івана Франка Іван Ковалик вдається до аналізу відповідно скомпонованих форм різних структурних типів займенників, які залежать від типологічної структури ліричного героя (одиничний він чи збірний) та ліричної побудови (ліричного контексту). Здійснений аналіз дав підстави дійти важливих висновків: «Словесно-художній ряд форм займенникових показників ліричного героя «Каменярів» Франка – особових займенників *я, ми, ви*, зворотного *себе*, означальних *кожний, весь* та відповідних комбінацій *всі ми, всі ми як один, кожний з нас, таких самих, як я* – являє собою своєрідну художньо-контекстуальну синонімну мікросистему, елементи якої майстерно влітаються в художню тканину геніального твору великого Каменяря. І. Франко у «Каменярях» для словесного художнього вираження ліричного героя використав займенникові форми, створивши тим самим оригінальний неповторний структурний тип займенникового вираження ліричного героя» [Там само, 473].

Привертає увагу стаття Івана Ковалика «Питання лінгвостилістики у працях І. Франка», у якій порушено низку актуальних питань, що не втратили свого значення і сьогодні [6]. На думку автора статті, Іван Франко розглядав проблеми лінгвостилістичного аналізу в контексті історичного процесу становлення і постійного вдосконалення української мови в Галичині у другій пол. ХІХ – на початку ХХ ст., експлікованого художніми творами самого Каменяря та інших сучасних йому західноукраїнських письменників. У своїх численних літературознавчих працях Іван Франко звертав увагу на мову й стиль художнього твору, виявляв індивідуальні особливості мово стилю того чи іншого митця слова, залишив неперевершений зразок лінгвостилістичного аналізу поетичного твору «Вечір на Україні» («Садок вишневий коло хати»), який має слугувати моделлю при лінгвостилістичному аналізі словесних художніх творів у середній та вищій школі.

Про цінність напрацювань Івана Франка у ділянці лінгвостилістичної думки для сучасної лінгвостилістики Іван Ковалик висловився так: «Лінгвостилістичне проникнення І. Франка у секрети поетичної мови повинно стати для сучасних лінгвостилістів цінним зразком вивчення функції художнього слова в усій його складній комплексній багатогранній структурі: звуковій, фонемній, графемній, граматичній семантичній, стилістичній, лінгвостилістичній. Своїми глибокими, багатогранними лінгвостилістичними розвідками Франко заклав тривкі наукові основи теорії сучасного лінгвостилістичного вчення про систему мовностилістичних експресем художнього словесного твору, збагативши мовознавчу скарбницю лінгвостилістичної думки» [6, 492].

У контексті франкознавчих досліджень Івана Ковалика варто згадати ще його статтю «Текстологічні спостереження над художніми текстами твору Івана Франка «Гімн» («Вічний революціонер»)). Її поява була зумовлена практичними потребами підготовки до видання п'ятдесятитомного видання творів

Каменяра та словника мови поетичних творів письменника. Автор статті висвітлює деякі теоретичні питання текстології та здійснив власний текстологічний аналіз рукописних автографів та прижиттєвих видань поезії «Гімн» («Вічний революціонер»), який можна вважати зразком текстологічного аналізу художнього тексту. «Виявлені Франкові виправлення текстів вірша «Гімн» («Вічний революціонер») у галузі лексики, фонетики, граматики, стилістики та пунктуації, – писав Іван Ковалик, – дають можливість виявити основні напрямки постійної праці письменника над своїми художніми текстами для їх художнього удосконалення» [7, 484]. Цей аналіз дав змогу встановити канонічний текст твору.

Особливою сторінкою в Коваликовій лінгвістичній Франкіані стала практична й наукова діяльність вченого в ділянці створення Словника мови поетичних творів Івана Франка. Ідея укладання зазначеного словника зародилась на кафедрі української мови Львівського університету ім. Івана Франка в зв'язку зі всенародним святкуванням 110-річчя від дня народження та 50-річчя від дня смерті Великого Каменяра. Ініціатором ідеї був Іван Ковалик, який й узяв на себе всю організаційну й науково-методичну роботу з реалізації цього наукового проекту.

Грунтуючись на практиці укладання словників мови творів Пушкіна, Шевченка, Міцкевича та ін., Іван Ковалик спочатку розробив принципи, а згодом і наукові засади укладання Словника мови поетичних творів Івана Франка. Принципи укладання зазначеного словника містили детальні інструкції щодо принципів карткування мовного матеріалу, коротку анотацію змісту й побудови Словника, структуру словникової статті, вимоги до реєстрового слова, його семантико-стилістичної та граматики-морфологічної характеристики [8]. Особливе значення має студія Івана Ковалика «Наукові філологічні основи укладання і побудови Словника мови художніх творів Івана Франка», у якій висвітлено теоретичні питання й практичні рекомендації лексикографічного опрацювання мови художніх творів загалом та мови поетичних творів Івана Франка зокрема.

Основне завдання Словника мови художніх творів Івана Франка Іван Ковалик вбачав у тому, щоб виявити багатство всього лексичного і фраземного складу його художньої спадщини, вказати на частотність слововживання, усистематизувати лексико-семантичну структуру слів, виявити і охарактеризувати парадигматичну систему їх відмінювання здійснити вичерпну паспортизацію всіх словоформ та відповідну лінгвостилістичну характеристику повнозначних слів-експресем (експресемоїдів).

Автор статті на наукових засадах обґрунтовує назву «Словник мови художніх творів Івана Франка», а не мовлення, наукові текстологічні основи встановлення Франкових вихідних канонічних текстів, висвітлює засади наукової організації франкознавчої лексикографічної роботи та науково-технічні основи укладання Словника, а також наукові принципи сегментування (найменування) Франкових художніх текстів для перфокарткування.

У зв'язку з відсутністю в тогочасній (та й у сучасній) лексикографії словників художніх творів із повною лінгвостилістичною характеристикою слів-експресем та комплексних монографічних досліджень системи лінгвостилістичних засобів художніх творів Івана Франка Іван Ковалик публікує статтю «Про типологічну інтерпретацію художнього слова та вияв майстерності у Словнику мови творів І. Франка» [10], у якій розглядає питання сегментації художнього тексту та лексикографічної характеристики системи експресем.

На думку автора статті, кожен художній твір є самостійною художньою словесною величиною і постає у вигляді *мегаобразу*, у якому в результаті його типологічної сегментації вичленовуються *макрообрази* і *мікрообрази* «Складні терміни – мегаобраз, макрообраз, мікрообраз з їх однаковою системною кінцевою типологічною складовою частиною – *образ*, – пише лінгвіст, – вказують на системну структуру природи образного мислення письменника, а початкові частини – мега, макро, мікро (образ) фіксують ієрархічно-квантитативний характер художнього світу, тобто системи образного відображення дійсності в її менших видових чи більших родових, понадродових відрізків» [Там само, 373].

Серед словесно-художніх образів виділяють прості нерозгорнуті та складні розгорнуті мікрообрази. «Класичним зразком простих нерозгорнутих «одно реченневих» мікрообразів є кожний рядок вірша Т. Г. Шевченка «Садок вишневий коло хати», три строфи якого творять одну органічну і гармонійну цілість, вкладаючись в один художній мегаобраз весняного вечора. Добрим зразком складних розгорнутих мікрообразів є система мікрообразів у «Каменях» І. Франка» [Там само, 375].

За будовою словесно-художні образи різні, вони можуть складатися з одного слова, словосполучення, речення, з абзацу і навіть із цілого літературного твору – одного короткого вірша.

Словесно-художній образ є мовним фактом, – обґрунтовує вчений, – бо будівельним матеріалом для нього є мовні одиниці – слова, речення, змістова структура яких розширюється і збагачується тими художньо-виражальними «прирошеннями» смислу, які розвиваються у системі всього естетичного об'єкта. «Система словесно-художнього образу як лінгвального факту є предметом спеціальної філологічної дисципліни – лінгвостилістики» [Там само, 376].

Найменшою, елементарною операційною одиницею, що функціонує художньо, вчений визначив експресему (експресемоїд) в конкретному вияві. Вони бувають просодемні, фонемні (фонетичні), графемні (морфемні, синтаксемні), дериватемні, лексемні, фраземні та ін., а класи їх є *архіекспресемами*. Експресема як елементарна одиниця словесно-художньої дійсності є компонентом відповідних мікросистем, які входять у систему всіх словесно-художніх засобів [Там само, 378].

Словникову статтю словника мови художнього твору, – вважає Іван Ковалик, – має відкривати лексико-семантична характеристика слова-експресеми, тому що лексико-семантична структура слова є смисловим підґрунтям, на яке

спирається лінгвостилістична функція слова в художньому творі. Спеціальним завданням Словника мови письменника є «з'ясувати виабстраговані типологічні експресемні функціонеми-слова як узагальнені лінгвостилістичні категорії експресеми-конструкти, які виявляються у своїх маніфестантах-експресемоїдах у конкретних художніх мікротекстах (у мікрообразах)» [Там само, 379].

Лексикографічне опрацювання мови художніх творів Івана Франка Іван Ковалик розглядав як кількаетапний науково-пошуковий процес, початковий етап якого передбачав укладання словника мови творів Каменяра за зразком словників мови Пушкіна, Шевченка, Міцкевича та ін. Для створення «перспективного повного загального академічного словника художніх творів письменника з виявом «духа стихів», – писав він, – слід насамперед укласти відповідні спеціалізовані словники різних типів експресем і художніх творів-порівнянь, епітетів тощо на основі детальних монографічних досліджень мови і стилю художніх творів як образних мистецьких категорій; щойно на основі результатів таких комплексно фронтальних філологічних підготовчих праць для вияву повноти і розмаїтості поетичних функцій слова можна буде приступати до укладання загальнозведеного академічного словника мови вже вивченої художньої літератури» [Там само, 381].

Опублікований Іваном Коваликом у співавторстві з іншими членами кафедри пробний зошит Словника мови художніх творів Івана Франка [11] засвідчив практичну реалізацію лише початкового етапу фундаментального лексикографічного опрацювання мови поетичних творів Каменяра. Вже після смерті вченого опубліковано словопоказчик «Лексика поетичних творів Івана Франка» [12]. У передмові до нього тодішній директор Інституту франкознавства при Львівському університету ім. Івана Франка Іван Денисюк зазначив: «Пропонована увазі читачів якнайширшого профілю дана публікація покликана служити етюдом і певною мірою програмою тієї великої наступної роботи, яка чекає лексикологів – франківців. Видання це має і самостійне значення. Навіть простий, сухий, здавалось би, перелік слів без їх поетичного контексту, де виявляється справжній сенс слова-образу, розкриває перед нами дивовижне багатство мовних ресурсів, яким володіла одна людина; у лексичній скарбниці лише Франка-поета, автора семи збірок, понад 35 тисяч слів» [12, 3].

Висновки. У науковій спадщині Івана Ковалика помітне місце посідає лінгвістична франкознавча проблематика. У низці статей учений проаналізував погляди Івана Франка на актуальні й сьгодні питання загального й українського мовознавства, подав прекрасні зразки лінгвостилістичного й текстологічного аналізу художніх текстів, розробив панорамну кількаетапну програму лексикографічного опрацювання Франкового художнього слова, здійснив її науково-методичне забезпечення та перші кроки щодо її реалізації.

Література

1. Ковалик І. І. Наукова лінгвістична проблематика в працях Івана Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 431–439.
2. Ковалик І. І. Спостереження над логікою науки у працях Івана Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 440–450.
3. Ковалик І. І. Іван Франко про методи наукового пізнання / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 451–454.
4. Ковалик І. І. Питання наукознавства у працях Івана Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 455–465.
5. Ковалик І. І. Типологічна лінгвостилістична інтерпретація ліричного героя «Каменярів» І. Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 466–473.
6. Ковалик І. І. Питання лінгвостилістики у працях Івана Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 485–492.
7. Ковалик І. І. Текстологічні спостереження над художніми текстами твору Івана Франка «Гімн» («Вічний революціонер») / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 474–484.
8. Ковалик І. І. Принципи укладання Словника мови творів І.Я. Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 356–370.
9. Ковалик І. І. Наукові філологічні основи укладання і побудови Словника мови художніх творів Івана Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 389–396.
10. Ковалик І. І. Про типологічну інтерпретацію художнього слова та вияв майстерності у Словнику мови творів І. Франка / І. І. Ковалик // Ковалик І. І. Питання українського і слов'янського мовознавства : вибрані праці / І. І. Ковалик. – Львів – Івано-Франківськ, 2008. – Ч. II. – С. 271–281.
11. Ковалик І. І. та ін. Словник мови художніх творів Івана Франка Пробний зошит / І. І. Ковалик та ін. // Українське літературознавство. Іван Франко. Статті і матеріали. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту. – 1976. – Вип. 26. – С. 63–99.
12. Лексика поетичних творів Івана Франка / [упор. І. І. Ковалик, І. Й. Ощипко, Л. М. Полюга]. – Львів : Вид-во Львів. ун-ту, 1990. – 264 с.

References

1. Kovalyk I. I. Naukova lnhvistychna problematyka v pratsiakh Ivana Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 431–439.

2. Kovalyk I. I. Sposterezhennia nad lohikoiu nauky u pratsiakh Ivana Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 440–450.
3. Kovalyk I. I. Ivan Franko pro metody naukovoho piznannia / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 451–454.
4. Kovalyk I. I. Pytannia naukoznavstva u pratsiakh Ivana Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 455–465.
5. Kovalyk I. I. Typolohichna linhvostylistychna interpretatsiia lirychnoho heroia «Kameniariv» I. Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 466–473.
6. Kovalyk I. I. Pytannia linhvostylistyky u pratsiakh Ivana Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 485–492.
7. Kovalyk I. I. Tekstolohichni sposterezhennia nad khudozhnimy tekstamy tvoriv Ivana Franka «Himn» («Vichnyi revoliutsioner») / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 474–484.
8. Kovalyk I. I. Pryntsypy ukladannia Slovnyka movy tvoriv I. Ia. Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 356–370.
9. Kovalyk I. I. Naukovi filolohichni osnovy ukladannia i pobudovy Slovnyka movy khudozhnikh tvoriv Ivana Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – Ch. II. – S. 389–396.
10. Kovalyk I. I. Pro typolohichnu interpretatsiiu khudozhnoho slova ta vyjav maisternosti u Slovnyku movy tvoriv I. Franka / I. I. Kovalyk // Kovalyk I. I. Pytannia ukrainskoho i slovianskoho movoznavstva : vybrani pratsi / I. I. Kovalyk. – Ch. II. – Lviv – Ivano-Frankivsk, 2008. – S. 271–281.
11. Kovalyk I. I. ta in. Slovnyk movy khudozhnikh tvoriv Ivana Franka Probnyi zoshyt / I. I. Kovalyk ta in. // Ukrainske literaturoznavstvo. Ivan Franko. Statti i materialy. – Lviv : Vyd-vo Lviv. un-tu. – 1976. – Vyp. 26. – S. 63–99.
12. Leksyka poetychnykh tvoriv Ivana Franka / [upor. I. I. Kovalyk, I. Y. Oshchypko, L. M. Poliuha]. – Lviv : Vyd-vo Lviv. un-tu, 1990. – 264 s.

Грещук Василь, Грещук Валентина. Франковедческая проблематика в научном наследии Ивана Ковалика. В статье освещена франковедческая проблематика в научном наследии Ивана Ковалика. Проанализированы взгляды Ивана Франко на вопросы общего и украинского языкознания, схарактеризирован Франковский взгляд на методы научного познания и науковедения. Учёный предложил образцы лингвостилистического и текстологического анализов Франковых художественных текстов, разработал научные основы создания Словаря языка поэтических произведений Ивана Франко, напечатал (в соавторстве) его пробную тетрадь и словоуказатель поэтических произведений писателя.

Ключевые слова: *Иван Ковалик, Иван Франко, словарь языка поэтических произведений, лексикографическая обработка лексики, лингвостилистический анализ, текстологический анализ.*

Greshchuk Vasyl, Greshchuk Valentyna. Franko issues in scientific legacy of Ivan Kovalyk. *The article highlights the problems of I. Franko in scientific legacy of Ivan Kovalyk. Ivan Franko's view regarding issues of general and Ukrainian linguistics have been analyzed. Franko's vision regarding methods for scientific cognition and science of science has been characterized. Scientist gave models of linguistic-stylistic and textual analysis of Franko's belletristic texts, developed the scientific basis for creating the dictionary poetry of Ivan Franko, published (in collaboration) his sample notebook and the concordance writer's poetry.*

Key words: *Ivan Kovalyk, Ivan Franko, dictionary of language of poetry, lexicographical study of vocabulary, linguistic-stylistic analysis, textual analysis.*